

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV / 701 -0 / 2018
Érkezett:	2018 APR 16.
Bélyeg:	3
Melléklet:	3x13 + 3 db
Kezelőiroda:	du

SALGÓTARJÁNI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG	
2018 APR 03. 9	
+börök	
Pályázat:	1
Melléklet:	1
Az ügyintézés:	Kpk. 50.072/2017. 21

Tisztelt Salgótarjáni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság,

tisztelettel kérem az 1.Kpk.50.072/2017/8 számon hozott végzés elleni alkotmányjogi panaszomat az Alkotmánybírósághoz felterjeszteni.

Alulírott [redacted] nt indítványozó ([redacted])

az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésére tekintettel, a (2) bekezdés d) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011.évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26.§ (1) bekezdése, és 27.§-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő

1. Kérem a Salgótarjáni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.Kpk.50.072/2017/8 számú végzés alaptörvény-ellenességének megállapítását.
2. Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy mondja ki: Az Alaptörvény II. cikkéből eredő alkotmányos követelmény, hogy senkit nem lehet az állam által anyakönyvezett (születési, vagy házassági) nevétől tudta, és előzetes – kifejezetten erre irányuló – szándéka nélkül megfosztani, illetve **azt megváltoztatni**.

I.

Alkotmányjogi panaszomnak az Abtv. 56. §-a alapján lefolytatandó befogadási eljárás során vizsgálendő adatok és nyilatkozatok :

- Az Alkotmánybíróság hatásköre az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontján, valamint az Abtv. 26. § (1) bekezdésén, és 27.§-án alapul.
- Alkotmányjogi panaszom a Salgótarjáni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.Kpk.50.072/2017/8 számú végzés alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányul, az Alaptörvény II. cikkének sérelmére tekintettel.
- A sérelmezett Salgótarjáni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.Kpk.50.072/2017/8 számú végzés kézbesítése 2018.02.05.napján történt.
- Jogorvoslati lehetőségeimet kimerítettem, további rendes jogorvoslati lehetőség nem áll rendelkezésemre, rendkívüli jogorvoslati eljárást nem kezdeményeztem.
- A végzés rám nézve alapjogomat sértő rendelkezést tartalmaz, a hatósági alapügyben és a Bírósági eljárásban kérelmező voltam, az ügyben érintettségem fennáll.
- Adatkezelési nyilatkozatom: jelen alkotmányjogi panasz eljárásban személyes adataim nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

II.

A Salgótarjáni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság alkotmányjogi panasszal megtámadott 1.Kpk.50.072/2017/8. számú végzése a bátonyterenyi anyakönyvvezető 1819-3/2017. számú

elsőfokú, valamint a Nógrád Megyei Kormányhivatal NO/HAT/399-3/2017. határozatai ellen kérelmezőként benyújtott felülvizsgálati kérelmemet végzéssel elutasította.

Felülvizsgálati kérelmemben azt sérelmeztem, hogy az Anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény hatályba lépése után az illetékes anyakönyvvezető, az általa elektronikus nyilvántartásba vett személyes adatok közül néhai édesapám születéskori [REDACTED] [REDACTED] családi vezetékneve második tagjának átvezetését mellőzte. A 22 évvel ezelőtt elhunyt édesapám születési nevét, visszamenőlegesen, [REDACTED] változtatta.

A felülvizsgálati eljárásban hivatkoztam arra, hogy az Anyakönyvvezető eljárása több szempontból is sérelmes, sérti az emberi méltóságot, a névhez való jogot, a 2004.évi CXL törvényt, az alkalmazott 2010.évi I. törvény a „ragadványnév” definícióját nem tartalmazza, így az 55.§(1) alkalmazásának jogi alapja hiányzik. A kényszer névváltoztatás következetes végrehajtása 6 gyermeke, unokái és dédunokái – összesen 36 természetes személy – lényeges személyi adatának a megváltoztatását kell eredményezze. Édesapánk eredeti, születéskori anyakönyvezett nevének hatályában tartásával valamennyi leszármazottjának névviselési jogát sértő állapot megszűnne.

A felülvizsgálati indítványom elutasítását a bíróság azzal a jogi érveléssel értékelte alaptalannak és ezért elutasítandónak, hogy ezt a kérelmet az érintettnek (a 22 éve halott édesapámnak) személyesen kell előterjesztenie. A néhai édesapa vonatkozásában a kérelmező képviseleti jogot nem gyakorolhat, ezért nem áll módjában az édesapa születési bejegyzésére vonatkozó kérelmet előterjeszteni.

A bíróság arra is rámutatott, hogy jómagam esetében kettős családi vezetéknevem kijavítására illetve megváltoztatására nem került sor. Az eljárásban figyelmen kívül hagyta azt a felmerült adatot, hogy a hatásköri és illetékességi okokból eljáró Budapest, VIII. kerületi anyakönyvvezető a névviselési jognak „per alatt állása” jogcímén az addig végrehajtással nem érintett leszármazottak eseteiben az elektronikus anyakönyvbe a változás-bejegyzést felfüggesztette. Személyemet érintően fennáll az alapjogsérelem, mert születési, anyakönyvezett nevem megváltoztatását kizárólag a "per alatt állása" jogcím miatt függesztették fel, de ez idáig már 8 leszármazott személy esetében sor került a névváltoztatás végrehajtására.

Nyomatókkal hangsúlyozom, hogy jelen alkotmányjogi panaszt jómagam [REDACTED] [REDACTED] egyedül terjeszttem elő.

Édesapánk leszármazóinak közösségét érintő összefüggések miatt indokolt az államigazgatási-, majd a bírósági eljárás során felmerült tények, adatok, valamint az érintett személyek tájékoztató jelleggel történő megemlítése.

III.

Kérelmem indokolásaként a történeti tényállást alábbiakban adom elő:

Az alkotmányjogi panasz indítványt benyújtó [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] házasságából születtem, és születésem óta [REDACTED] nevet viselem és minden személyemet érintő okmányon, így a **közokiratnak minősülő okiratokon is** ezen a néven vagyok megnevezve.

Szüleim házasságából összesen 6 gyermek – közöttük jómagam – származott. Az Anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény hatályba lépését követően az eredetileg papír alapon kiállított születési anyakönyvi kivonatok adatait elektronikus adatnyilvántartásba vezették át. A papír alapú születési anyakönyvek elektronikus feldolgozásakor a területileg illetékes anyakönyv-vezetők bizonyos korrekciók eszközzésére felhatalmazottak voltak. [32/2014.(V.19.) KIM rendelet 19.§(3) bekezdés]

A törvény végrehajtására vonatkozó szabályoknak az indítványom szempontjából fontosabb rendelkezései közül kiemelem, hogy a papír alapon feldolgozott közokirat tartalmi **módosítása esetén az anyakönyvi hatóságnak nem kellett erről az intézkedéséről határozatot hozni**; a 2004.évi CXL tv.71-73.§, valamint a 78.§ nem kellett alkalmazni, az átvezetés ténye **határozatnak minősült**, amely **nyomban jogerőre emelkedett**, és amely jogi aktusról **az érintett személynek tájékoztató értesítést nem kellett küldeni**.

Elsőszülött testvérem, [REDACTED] házastársa a gépjárművezetői jogosítványa érvényességének meghosszabbítása alkalmával értesült arról, hogy az 1969. március 25. napján kiállított **Házassági anyakönyvi kivonatában** megjelölt, s azóta minden más – számos esetben közokiratnak minősülő – okmányában szereplő [REDACTED] neve **már nem létezik**. Az elektronikus nyilvántartásban ugyanis férje, testvérünk [REDACTED] szerepel, ezért a Hivatal [REDACTED] [REDACTED] névre „nevezte át”, így nem csupán hónapokon keresztül nem rendelkezhetett érvényes gépjárművezetői engedéllyel, de valamennyi birtokolt hatósági közokiratában de jure nem létező házastársi vezeték és keresztnév szerepelt.

Elsőszülött testvérünk tájékoztatásából értesültünk, hogy mindannyiunk közös – több mint 2 évtizeddel ezelőtt elhalálozott – édesapánk vezetéknévét az elektronikus nyilvántartásba átvitelkor - a közvetlen leszármazottak tudta nélkül - megváltoztatták. Mindannyiunk számára okszerű következmény volt annak fenyegető felismerése, hogy apánk nevének megváltoztatása, majd minden leszármazottjára ki kell terjedjen.

Ezt az okszerű következtetésünket ugyancsak erősítette az a körülmény, hogy [REDACTED] lányunk leánya, aki Brüsszelben Európai uniós szervezetnél dolgozik, a leánykori nevét megtartva [REDACTED]-ként él, aki a vele együtt élő, három kiskorú gyermekével haza látogatva döbbenetesen tapasztalta, hogy az ő nevét az elektronikus nyilvántartásban [REDACTED] **változtatták**.

Közös édesapánk nevének megváltoztatása a gyermekei és azok leszármazottait illetően jelenleg **összesen 36 természetes személyt érintenek**.

Ezek miatt az időszerűen a születési anyakönyvi okmányokat kezelő és kézzel írottan kitöltött Születési anyakönyvi kivonatokból említendő:

Az „akkor” kisterenyei anyakönyvi kerület anyakönyv-vezetője által 1945. augusztus 21-én kiállított születési anyakönyvi kivonat tartalma szerint [REDACTED] [REDACTED] kisterenyei lakosoknak 1945. március 25. napján született meg [REDACTED] utónevű fiúgyermekük.

[REDACTED]

A szintén kisterenyei anyakönyvi kerület 1922. augusztus 22-én kiállított hiteles születési anyakönyvi kivonat tartalma szerint az 1910. október 27. napján született [REDACTED] fiúgyermek apja [REDACTED]

[REDACTED]

(Lehetséges ügydöntő jelentősége miatt utalok nagyapánknak, az 1910. október 27. napján született [REDACTED] [REDACTED] 12 évvel később kézzel írottan kiállított Születési anyakönyvi kivonata – tehát nem az eredeti, a születésekor kiállított – tartalmára. A Születési anyakönyvi kivonatok kiállításakor az eljáró anyakönyv-vezetők kaligrafikus szépírással törekedtek az okiratok kiállítására. Ez észlelhető nagyapánk és édesapánk Születési anyakönyvi kivonatainak megjelenési formátumaira. A szépírási megjelenítés alapvető elvárása volt az egyes szavak kezdőbetűinek iniciaisra emlékeztető díszes, cirkalmas megírása. Ez okból szembetűnő, hogy nagyapánk családi vezetékneve írásakor a második „[REDACTED]” név kezdőbetűje valójában nem kis, hanem nagy „h” betűvel íródott. A „h” betű első szárának magasra kiemelése megegyezik az első név nagy „k” betűjének magasra rajzolatával. Az elektronikus nyilvántartásba adatokat átmásoló anyakönyv-vezetőnek az inkriminált betűnek kis „h”-ként értékelése annál is inkább tévesnek tekinthető, mert az okmányt kiállító [REDACTED] anyakönyv-vezető saját K[REDACTED] keresztnevének „k” betűjét hasonló technikával rajzolta meg, és nyilvánvaló, hogy azt sem kis „k” betűvel akarta leírni.

Az említett Születési anyakönyvi kivonatok tartalmának kiemelt elemzését az teszi szükségessé, hogy az elektronikus nyilvántartásba vételt végrehajtó anyakönyv-vezető értékelése szerint nagyapánk szülőként bejegyzésekor a [REDACTED] vezetéknevét kis „h” betűvel írták, ezért azt ragadványnévnek minősítette, így pedig az anyakönyvi nyilvántartásban nem alkalmazhatónak minősítette és egyszerűen **törölte azt a családnévből.**

De nem csak a már több évtizede halott, minden hivatalos okmányában [REDACTED] néven szereplő, védekezés képtelen édesapánk családi nevét változtatta meg, hanem édesapánk neve miatt a bátyánkét is, bátyánk megváltoztatott neve miatt az ő lányát is. Így került az elektronikus nyilvántartásba édesapám születési neve: [REDACTED] testvérem születési neve: [REDACTED] felesége neve [REDACTED] leányuk neve [REDACTED].

Mindezt tette annak ellenére, hogy a 2010. évi I. törvény nem határozza meg, ezért nem tartalmazza a ragadványnév fogalmát. Nem tartalmazza, hogy családi nevek önkényes,

hatóság általi "felülvizsgálatakor" milyen felmenőig kell visszamenni a családfákban, és nem tartalmazza azt sem, hogy mit ért a papíralapú anyakönyvben "jogsértő" bejegyzés alatt.

A hatóság önkényes, minden értesítés nélküli eljárása eddig közvetlenül nyolc embert érintett ebből egy személy 22 éve halott, három személy kiskorú. Ügyvédi kérelemre felfüggesztés alatt áll a család 28 tagja születési nevének önkényes, hatóság általi megváltoztatása.

Az alkotmányjogi panasz indítványt benyújtó jómagam az államigazgatási hatóságok hivatalos eljárásában sikertelenül kezdeményeztem édesapám születéskori anyakönyvi bejegyzés szerinti neve visszaállítását.

A **Bátonyterenyei Polgármesteri Hivatal** jogi, szervezési és hatósági osztály anyakönyvvezetője az 1819-3/2017. számú határozatában édesapám születési nevének eredeti állapot szerinti bejegyzését megtagadta, kérelmemet elutasította.

Ellene benyújtott fellebbezésemet a **Nógrád Megyei Kormányhivatal** NO/HAT/399-3/2017. számú határozatával azt elutasítva az elsőfokú határozatot helyben hagyta.

A jogerőre emelkedett államigazgatási határozatok ellen jogorvoslatért a **Salgótarjáni Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz** fordultam, azonban az a 2018. január 26. napján kelt és részemre **2018. február 05. napján kézbesített 1.Kpk.50.072/2017/8.** számú végzésével kérelmezőként előterjesztett felülvizsgálati kérelmemet elutasította.

A bíróság alaposnak és jogi szempontból kifogásolhatatlannak értékelte az államigazgatási hatóságoknak a ragadványnévként értékelését és családi nevünkől törlését.

Kérelmezőként a bizonyítási eljárásban benyújtottuk a **Magyar Tudományos Akadémia Nyelvtudományi Intézet** nevünkkel kapcsolatos állásfoglalását.

A bíróság végzésének jogi indoklásában arra a „következtetésre” jutott, hogy nevemet nem változtatták meg, édesapám születési nevének önkényes megváltoztatása nem jelent kötelezettséget rám nézve (ellentétesen állapította meg az eljáró hatóság hiszen édestestvérem születési nevének megváltoztatása édesapám nevének önkényes megváltoztatása miatt történt), *hogy leszármazó gyermekként nem vagyok jogosult édesapám családi nevének visszaállítására. „A néhai édesapa vonatkozásában a kérelmező képviseleti jogot nem gyakorolhat, nem áll módjában az édesapa születési bejegyzésére vonatkozóan kérelmet előterjeszteni, így az ez irányú kérelem a Ket. 30. § f) pont alapján jogszerűen került elutasításra.”*

Mivel a kérelem nyilvánvalóan nem az előterjesztésre jogosulttól származott, ezért a felülvizsgálati kérelmet elutasította. Mint már említettem, édesapánk több mint 2 évtizede elhalálozott, így a bíróság által érvényesíthető „jogorvoslat” igénybe vételére nincs lehetőség.

IV.

A Salgótarjáni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak a felülvizsgálati kérelmemet elutasító 1.Kpk.50.072/2017/8. számú végzése tartalmazza az Anyakönyvi eljárásról szóló **2010. évi I.**

törvényből (At.) alkalmazott anyagi, valamint a **2004. évi CXL. törvény (Ket.)** eljárási szabályait, ezért terjedelmi okokból ezen a helyen csak utalok az ott írottakra.

A családi név részét nem képező ragadványnévvel rendelkező személyeket ért joghátrányok kiküszöbölésére az Országgyűlés 2017. július 1-jei hatályba lépéssel megalkotta a **2017. évi XCII. törvényt (Atm.)**, amely azonban a ragadványnév meghatározását nem tartalmazza. A törvény általános indokolása szerint *„ennek érdekében a szabályozás egyértelművé teszi, hogy amennyiben megállapításra kerül, hogy az érintett korábban bejegyzett betűjelet, vagy ragadványnevet visel, akkor nyilatkozattételre kell felszólítani annak érdekében, hogy nyilatkozatával fejezze ki, erősítse meg a betűjel vagy ragadványnév viselésére vonatkozó szándékát. A családi név korrekciójára irányuló eljárás lefolytatása továbbra is határidő nélkül kérhető lesz.”*

Az Atm. 6. §-a értelmében az At. 55. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lépett:

„(1) Az anyakönyvbe korábban bejegyzett betűjel és a családi név részét nem képező ragadványnév - az 53. §-ban és a (2)-(5) bekezdésben foglaltak szerint - a családi név korrekciója esetén viselhető. Az elektronikus anyakönyvbe történő bejegyzést megelőzően, az anyakönyvvezető erre irányuló felhívásának kézhezvételétől számított tizenöt napon belül az érintett, nyilatkozatával **kérheti családi nevének korrekcióját**. Ha az érintett úgy nyilatkozik, hogy az anyakönyvbe korábban bejegyzett betűjelet, illetve a családi név részét nem képező ragadványnevet nem kívánja viselni, vagy nem tesz nyilatkozatot, az anyakönyvbe korábban bejegyzett betűjel és a családi név részét nem képező ragadványnév nem viselhető. A családi név korrekciója iránti eljárás a határidő lejártát követően is bármikor kezdeményezhető.”

7. §-a értelmében az At. 55/A. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lépett:

„(3) Az eljárás lefolytatása során tisztázni kell, hogy az érintett saját vagy felmenőjének születési anyakönyvi bejegyzése tartalmazta-e a betűjeles, valamint ragadványneves névalakot.”

(A hatályba lépés dátuma: 2017. július 1.)

Az Anyakönyvi eljárásról szóló és a fentebb kiemelten említetten módosított 2010. évi I. törvény alkalmazását érintően az Alkotmánybíróság több határozatában adott minden hatóságra kötelező iránymutatást, amelyeket azonban az ügyekben eljáró államigazgatási hatóságok, majd a felülvizsgálati eljárásban a bíróság figyelmen kívül hagyva nem alkalmazott.

Közülük azok iránymutatása esetünkre vonatkoztatható téziseit az alábbiak szerint idézem:

A 64/1991. (XII. 17.) AB határozat az ember jogi alaphelyzetét vizsgálva kifejtette, hogy az emberi léthez tartozik az emberi méltósághoz való jog. Ez az emberi méltósághoz való jog

fejeződik ki az önrendelkezési jogban is, abban, hogy az ember nem válhat tárggyá. Az emberi méltóság kifejeződése az is, hogy alany voltát mástól megkülönböztető megjelöléssel kifejezésre juttathassa, neve lehessen.

Az **58/2001. (XII. 7.) AB határozat** rendelkező részében az Alkotmánybíróság megállapította: „A névjog az Alkotmány 54. § (1) bekezdésében foglalt emberi méltóságból levezethető alapvető jog. Minden embernek elidegeníthetetlen joga van az (ön)azonosságát kifejező saját névhez és annak viseléséhez. Ez a jog az állam által nem korlátozható.”

A **27/2015. (VII. 21.) AB határozatban** az Alkotmánybíróság megerősítette a fenti határozat indoklásában foglaltakat, azaz a névhez való jog mint az ember önazonosságának kifejezésére szolgáló megnevezéshez való jog abszolút szerkezetű alapjog, vagyis az állam által nem korlátozható. Ahogy az Abh. fogalmazott: „[a] saját névhez való jog csak a jog teljességével van fogalmi azonosságban, tehát a maga egészében »lényeges tartalom«, s ilyenként nem korlátozható, vagyis elidegeníthetetlen, érinthetetlen jog, amely felett az állam nem rendelkezhet. Minden embernek kell, hogy legyen saját neve és ez a név nem helyettesíthető sem számmal, sem kóddal, sem egyéb szimbólummal. A saját név a személy identitásának egyik – mégpedig alapvető – meghatározója, amely azonosítását, egyúttal másoktól való megkülönböztetését is szolgálja, ezért a személy individualitásának egyedi, helyettesíthetetlen voltának egyik kifejezője. [...] Ugyanilyen megítélést és védelmet kaphat a saját név viseléséhez való jog is, amely a saját névhez való jognak kifelé, mások felé való megjelenítése. Tartalmát tekintve azt fejezi ki, hogy a meglévő – állam által regisztrált – neve senkitől sem vehető el, s az állam az érintett beleegyezése nélkül a nevet nem is változtathatja meg. Vagyis a saját név viselésének a joga is korlátozhatatlan alapvető jog.” Az Abh. a névnek azon funkciója mellett, hogy az az egyén individualitásának kifejezője, hangsúlyozta annak társadalmi-történeti-kulturális kötöttségét. Eszerint a név formai és tartalmi értelemben is tradíció-kötött. Formai értelemben annyiban, amennyiben a név családi és utónév összetételből áll, nem csak az egyikből vagy a másikból. Tartalmi értelemben azért, mert a családi név a felmenők által viselt családi név lehet, ezáltal a családi név egy adott családhoz tartozást hivatott kifejezni. Az utónevek körét pedig a hagyomány és a nyelvtudomány jelöli ki. E kötöttségek éppúgy korlátját képezik a nevek anyakönyvezése állami szabályozásának, mint a névjog részjogosítványai állampolgárok általi gyakorlásának.

Arra is rámutatott az Alkotmánybíróság, hogy az 58/2001.(XII. 7.) AB határozattal elbírált ügyben a vizsgált jogi szabályozás eredményeként az indítványozótól gyakorlatilag a saját nevét – annak beleegyezése nélkül – elvették, és az állam őt arra kényszerítette, hogy az ő általa meghatározott nevet viselje. Márpedig a saját névhez és annak viseléséhez minden embernek joga van: az, mint az önazonossághoz való jog alapvető jog, a születéssel keletkező elidegeníthetetlen emberi jog, amely az állam által elvonhatatlan és – lényeges tartalmát tekintve – korlátozhatatlan. Erre tekintettel minősítette alkotmányellenesnek, és semmisítette meg az Alkotmánybíróság a sérelmezett szabályozást.

Alkotmányjogi panasz indítványom jogdogmatikai megalapozottsága **további indokolásaként** kiemelkedő fontossággal hivatkozom az **Alkotmánybíróság** teljes ülésének 2015. július 14. napján meghozott az **Anyakönyvekről, a házasságkötési eljárásról, a**

névviselésről szóló, valamint a „kéttagú születési családi név és” szövegrészek alaptörvény-ellenességének megállapításáról szóló elvi dogmatikai meghatározásaira.

Tekintettel arra, hogy az **Alaptörvény Alapvetés fejezete T) Cikk (3) bekezdése** rendelkezése szerint *jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel*, ezért tisztelettel, lehetséges Alaptörvénnyel ütközés szempontjából említjük a **Szabadság és Felelősség fejezet X. Cikk (2) bekezdése** normáját, amely szerint *tudományos igazság kérdésében az állam nem jogosult dönteni, tudományos kutatások értékelésére kizárólag a tudomány művelői jogosultak*.

Ezen felvetésünket az a tény indokolja, hogy az alkotmányjogi panasszal megtámadott bírósági végzés csupán említi a **Magyar Tudományos Akadémia Nyelvtudományi Intézet** a kettős családi vezetéknevek használatával és írásmódjával kapcsolatos állásfoglalását, ám a bíróság azzal összegyeztethetetlen döntést hozott.

Említendőnek tűnik a **Szabadság és Felelősség** fejezetben szereplő **XXVIII. Cikk (1) bekezdése**, miszerint *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el”, valamint a XXVIII. Cikk (7) bekezdése*, miszerint: *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely jogát vagy jogos érdekét sérti”*.

Ezen felvetéseinket az a tény indokolja, hogy az anyakönyvi eljárás során a Hatóság nem adott lehetőséget álláspontunk kifejtésére, ezzel sértve a tisztességes eljáráshoz való jogunkat.

A kettős családi név második tagjának a Hatóság általi önkényes törléséhez semmiféle jogorvoslat nem tartozott, az elektronikus átvezetés azonnal jogerőre emelkedett, ezzel sértve a jogorvoslathoz való jogunkat.

XXIV. Cikk (1) bekezdésében meghatározott az a jogdogmatikai tétel, mely szerint *„a hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni”*. Indítványom történeti részében már említett államigazgatási hatóságok határozatai, a megtámadott bírói ítélet nem tartalmaz semmiféle okfejtést arra nézve, hogy mely törvényi rendelkezésre alapították a ragadványnévvel kapcsolatos álláspontjukat, ugyanis a 2010. évi I. törvény, illetve a módosító 2017.évi CIX. törvény *Értelmező rendelkezések 3.§* a ragadványnév fogalmát nem definiálja, arra nézve semmiféle jogi meghatározást nem tartalmaz.

Alkotmányjogi panaszom benyújtásakor nincs lehetőségem kezdeményezni, hogy a törvényalkotó nem követett-e el mulasztást, amikor nem adta meg a ragadványnév definícióját. Ugyanakkor kezdeményezem: A Tisztelt Alkotmánybíróság vizsgálja meg, hogy az Anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény (különösen annak 6. §-ában szereplő ragadványnév kapcsán) eleget tett-e a törvényhozó a jogalkotási kötelezettségének, és ennek részeként a normavilágosság elvárásának.

A 2017. évi **XCII. törvény 6. §-a** az At. 55. § (1) bekezdése módosításával a névkorrekció lehetősége révén ismételten lehetőséget ad az eljáró Anyakönyvvezetőknek, hogy felülvizsgálják a születéskor az anyakönyvben bejegyzett családi nevet, azonban ez nem az eredeti állapot helyreállítását eredményezné. *(Fennáll a veszélye ugyanis, hogy eszerint születési nevemként [REDACTED] szerepelne, és a korrekciós eljárás eredményeként, csak a döntés hatályba lépése napjától viselhetném újra a [REDACTED] nevet.)*

Alkotmányjogi panaszom viszont éppen arra irányul, hogy **nem jogszabályi rendelkezések alapján** kívánjuk viselni a felmenőink által viselt, családunk összetartozását, önazonosságunkat kifejező – születésünkkel keletkezett – családi nevünket, azaz a [REDACTED] nevet.

V.

A fenti indokaim alapján kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, annak érdekében, hogy az eredeti állapot kerüljön visszaállításra, (azaz a hatóságok az anyakönyvben eredetileg szereplő születési és házassági nevünket érintetlenül hagyják) semmisítse meg a **1.Kpk.50.072/2017/8.** számú végzést, az Abtv. 43. § (4) bekezdése értelmében valamennyi a sérelmezett döntés által érintett más bírósági és hatósági döntésre kiható hatállyal, mivel az, az Alaptörvény II. Cikkéből eredő, az emberi méltóság részét képező névviseléshez való általános, mindenkire érvényes alapjogot súlyosan sérti.

Egyben hívja fel az eljáró hatóságok és bíróságok figyelmét, hogy az Alaptörvény II. Cikkéből eredően alkotmányos követelmény, hogy senkit nem lehet önkényesen, akarata ellenére az anyakönyvezett (születési, házassági) nevétől megfosztani.

MELLÉKLETEK:

1. Salgótarjáni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.Kpk.50.072/2017/8. számú végzése
2. Nógrád Megyei Kormányhivatal NO/HAT/399-3/2017. számú határozata
3. Bátorterenyi Polgármesteri Hivatal 1819-3/2017. számú határozata
4. Bátorterenyi Polgármesteri Hivatal Anyakönyvvezetőjével 2017.03.13-án felvett jegyzőkönyv
5. Nógrád Megyei Kormányhivatal No/HAT/35-3/2017 Tájékoztatása
6. Indítványt benyújtó [REDACTED] Születési anyakönyvi kivonata (születési idő: [REDACTED])
7. É [REDACTED]

10. [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]
[REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]

[REDACTED] zületési anyakönyvi kivonata

12. Magyar Tudományos Akadémia Nyelvtudományi Intézet állásfoglalása

Budapest, 2018. április 3.

